

ת"פ 64242/01/17 - מדינת ישראל נגד שמעון אמר

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 64242-01-17 מדינת ישראל נ' אמר
בפני כבוד השופט הישם אבו שחאדה

בעניין: מדינת ישראל ע"י עוה"ד מרב יולי

המאשימה

נגד

שמעון אמר ע"י עוה"ד אורנה פינטו גפסו

הנאשמים

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב האישום המייחס לו את ביצוען של העבירות הבאות: 14 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו - 1975 (להלן: **חוק מס ערך מוסף**).
2. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם נרשם כעוסק מורשה לעניין חוק מס ערך מוסף ושימש כמנהל פעיל של העסק בין השנים 2013 - 2017.
3. מתוקף היותו "עוסק מורשה" חייב הנאשם להגיש דו"חות תקופתיים ולשלם את המס הנובע מהם במועד ובדרך שנקבעו בחוק ובתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו - 1976 (להלן: **"התקנות"**).

4. הנאשם לא הגיש במועד, במודע, כנדרש על פי החוק והתקנות את 14 הדו"חות התקופתיים לחודשים 2/13, 10/14, 12/14, 2/15, 4/15, 6/15, 8/15, 10/15, 12/15, 2/16, 4/16, 6/16, 8/16 ו-10/16, לפי הפירוט שלהלן:

מס"ד	דו"ח לתקופה	המועד להגשת הדו"ח על פי החוק	המועד בו הוגש הדו"ח בפועל	ימי איחור	סכום המס על העסקאות	סכום המס על התשומות	סכום המס לתשלום
1	2/13	18.3.13	6.5.13	49	12,828 ₪	3,938 ₪	8,890 ₪
2	10/14	17.11.14	2.12.14	15	3,944 ₪	3,038 ₪	906 ₪
3	12/14	15.1.15	24.11.15	313	4,897 ₪	2,977 ₪	1,920 ₪
4	2/15	15.3.15	טרם הוגש	-	4,001 ₪	2,359 ₪	1,642 ₪
5	4/15	15.5.15	טרם הוגש	-	7,039 ₪	3,379 ₪	3,660 ₪
6	6/15	15.7.15	טרם הוגש	-	6,971 ₪	3,569 ₪	3,402 ₪
7	8/15	15.9.15	טרם הוגש	-	7,978 ₪	3,964 ₪	4,014 ₪
8	10/15	15.11.15	טרם הוגש	-	5,907 ₪	3,128 ₪	2,779 ₪
9	12/15	15.1.16	טרם הוגש	-	7,157 ₪	3,469 ₪	3,688 ₪
10	2/16	15.3.16	טרם הוגש	-	5,954 ₪	2,827 ₪	3,127 ₪
11	4/16	15.5.16	טרם הוגש	-	7,218 ₪	3,307 ₪	3,911 ₪
12	6/16	15.7.16	טרם הוגש	-	לא ידוע	לא ידוע	לא ידוע
13	8/16	15.9.16	טרם הוגש	-	לא ידוע	לא ידוע	לא ידוע
14	10/16	15.11.16	טרם הוגש	-	לא ידוע	לא ידוע	לא ידוע
סה"כ					לא ידוע	לא ידוע	לא ידוע
					אך לא יפחת מסך 73,894 ₪	אך לא יפחת מסך 35,955 ₪	אך לא יפחת מסך 37,939 ₪

הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום

5. הנאשם נחקר תחת אזהרה ביום 15.1.2017 והודה בכל עובדות כתב האישום (ת/2) וביתר פירוט מסר את הדברים הבאים: הוא מנהל יחיד ובלעדי של עסק של מזנון למכירת פלאפל מאז שנת 2008; לימים, הנאשם נקלע לקשיים כלכליים ולכן הפסיק להגיש את הדו"חות התקופתיים לרשויות מס ערך מוסף; חשבון הבנק שלו מעוקל ולכן אין לו כרטיס אשראי ואין לו פנקס המחאות וגם נעדר נכסים; הנאשם מודע לכך שאי הגשת הדו"חות התקופתיים לרשויות מס ערך מוסף מהווה עבירה פלילית.

6. במהלך עדותו של הנאשם בבית המשפט, ועוד רק בשלב החקירה הנגדית, טען שלא הוזהר כדין (פרוט' מיום 31.12.2017, עמ' 15 ש/ 13 - 31). דא עקא, בשלב הסיכומים, בעקבות שאלת בית המשפט, באת כוח הנאשם הבהירה שאין לנאשם טענה בדבר פסלות הודאת החוץ שלו, בין טענת זוטא ובין טענה לפי דוקטרינת הפסילה הפסיקתית (פרוט' מיום 31.12.2017, עמ' 19 ש' 6 - 12). לפיכך, מתייטר הצורך להתייחס לטענה של הנאשם שלא הוזהר כדין.

7. יתר על כן, בעדותו של הנאשם בבית המשפט חזר על עיקרי הודאת החוץ, קרי הודה שלא הגיש את הדו"חות התקופתיים לרשויות מס ערך מוסף במודע וכי הדבר נבע ממצוקה כלכלית (פרוט' מיום 31.12.2017, עמ' 13 ש' 15 - 25). בנוסף טען שביום 15.1.2017 הגיע מיוזמתו למשרדי מס ערך מוסף, אך רק עם הדו"חות הישנים עד חודש אפריל 2016 וללא אמצעי תשלום כלשהם (פרוט' מיום 31.12.2017 עמ' 16 ש' 22 - 32, עמ' 17 ש' 13 - 22).

טענות הנאשם

8. הנאשם טוען בתמצית שנפל פגם בהחלטה המנהלית של התביעה להגיש נגדו כתב אישום ולא להסתפק בקנס מנהלי. לטענתו, היה על התביעה להתחשב במצבו הכלכלי ולאפשר לו פריסה נוחה של תשלומים של החוב שלו כלפי רשויות המס תוך התחשבות במצבו הכלכלי הרעוע.

הטענה למצוקה כלכלית

9. טענתו של הנאשם שמחמת מצוקה כלכלית לא הגיש את דו"חותיו התקופתיים לרשויות מס ערך מוסף אין בה כדי להועיל לו במאומה.

10. עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה בקופה הציבורית ופגיעתן העקיפה בכיסו של האזרח ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס (רע"פ 977/13 **אודיז' נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20.2.13)). כמו כן, הלכה פסוקה היא שאין לפרט זכות לבסס את המשך פעילותו העסקית על כספים שאינם שייכים לו, ולכן גם לא תעמוד לו הגנה בדבר "הצדק סביר" בעת שהעיכוב בהעברת כספי המיסים נבע ממצוקה כלכלית קשה, אשר הותיר בפני הפרט אך בחירה בין העברת כספי המיסים, שאינם שייכים לו, לבין קריסתו הכלכלית (רע"פ 4844/00 ברקאי נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(2) 37(2001); רע"פ 6167/11 **ספקיוריטי המוקד המרכזי בע"מ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (19.2.12); רע"פ 4563/09 **פריצקר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (5.6.09)).

11. העובדה שחשבון הבנק של הנאשם הפך למעוקל ואין לו אמצעי תשלום כגון פנקס המחאות או כרטיס אשראי, אינה מעלה ואינה מורידה והיא בלתי רלוונטית לשאלת האחריות הפלילית לגבי העובדות המפורטות בכתב האישום.

הביקורת השיפוטית המנהלית בהליך הפלילי

12. סעיף 1(א) לחוק העבירות המנהליות קובע כדלקמן:

"שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות כי עבירה על הוראה שנקבעה בחוק מהחוקים

המנויים בתוספת הראשונה, או בתקנות שהותקנו לפיו, שאינה פשע, היא עבירה שבשלה ניתן להטיל קנס בדרך מנהלית (להלן - עבירה מנהלית); הקביעה יכול שתהיה דרך כלל, בתנאים או בסייגים".

13. העבירה של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיפים 117(א)(6) ו-119 לחוק מס ערך מוסף הוגדרה כ- "עבירה מנהלית" בתקנות העבירות המנהליות (קנס מינהלי - חיקוקי מיסים), תשמ"ז-1987 (ראו סעיפים 4 ו-5(2)(א) לתקנות האמורות וכן סעיף 1 לחלק השני לתוספת לאותן תקנות).

14. במקרה שבפניי, החלטתה של המאשימה להגיש כנגד הנאשם כתב אישום (ולאחר שהוגש, שלא למחקר) ולא להסתפק בקנס מנהלי נתונה לביקורת שיפוטית. בית המשפט רשאי לבחון את "סבירות" ההחלטה. כלל ידוע הוא כי החלטה על הגשת כתב אישום, צריך שתעמוד באמות המידה של המשפט המנהלי, שכן שיקול דעתו של תובע הוא שיקול דעת מנהלי (ע"פ 6328/12 **מדינת ישראל נ' פרץ** [פורסם בנבו] (10.9.13) פסקאות 27 - 31 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן). בפסיקה נקבע כי בעת שנאשם מבקש לתקוף את שיקול הדעת המנהלי שהופעל בעת קבלת ההחלטה להגיש כנגדו כתב אישום, יש לעשות זאת בפני הערכאה הדיונית שבפניה הוגש כתב האישום (בג"ץ 9131/05 **ניר עם כהן יעקב אגודה שיתופית חקלאית בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התעשייה, המסחר והתעסוקה** [פורסם בנבו] (6.2.06); בג"ץ 5824/12 **בן יעקב נ' וועדת הכופר שליד רשות המיסים** [פורסם בנבו] (13.11.12); בג"ץ 6887/13 **קניאס נ' היועץ המשפטי לממשלה** [פורסם בנבו] (12.1.14) פסקאות 6 ו-7 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן; ראו גם רענן גלעדי "דוקטרינת הביקורת המנהלית בפלילים" ב-**ספר אליהו מצא** [2015] עמ' 529 - 564).

שני תנאים מצטברים להטלת קנס מנהלי

15. ב-בג"צ 93/06 **ד.נ. קול גדר בע"מ נ' שר התעשייה המסחר ותעסוקה** [פורסם בנבו] (2.8.11) בפסקה 19, כבוד השופט ארבל סיכמה את התנאים שמצדיקים העדפת מסלול של קנס מנהלי לגבי עבירות שסווגו כעבירות מנהליות על פני המסלול של כתב אישום, בדברים הבאים:

"אם כן, חוק העבירות המנהליות נועד להבטיח **הליך מהיר, יעיל וסמוך ככל הניתן למועד ביצוע העבירה, ביחס לעבירות שהן קלות יחסית**, מבלי להכתיים את מבצען בכתם של עבירה פלילית".

(ההדגשה לא במקור)

16. יוצא מכך, שעל מנת שעבירה שסווגה כעבירה מנהלית תעלה על המסלול של קנס מנהלי, וזאת כדרך המלך, עליה לעמוד בשני תנאים מצטברים:

עמוד 4

א. התנאי הראשון: הקנס המנהלי נועד להבטיח הליך מהיר, יעיל וסמוך ככל הניתן למועד ביצוע העבירה.

ב. התנאי השני: נסיבות ביצוע העבירה הן קלות יחסית.

17. ככל שהעבירה שבוצעה לא עומדת באחד משני התנאים הנ"ל, אזי הדבר יראה כנסיבות שמצדיקות סטייה מהכלל של סיום ההליך בדרך של קנס מנהלי, תוך העדפת החרג של הגשת כתב אישום לבית המשפט. וכך הוא המקרה שבפניי.

18. לגבי התנאי הראשון, לפיו הקנס מנהלי נועד להבטיח הליך מהיר, יעיל וסמוך ככל הניתן למועד ביצוע העבירה, תנאי זה איננו מתקיים. הדו"ח התקופתי הראשון שבכתב האישום הוא מחודש פברואר 2013 ואשר הוגש באיחור של 49 ימים. הדו"ח התקופתי השני הוא מחודש אוקטובר 2014 ואשר הוגש באיחור של 15 ימים. אילו כתב האישום היה מתמצא בשני דו"חות אלה, ברור שהיה מקום לשקול בחיוב את המסלול של קנס מנהלי. דא עקא, את הדו"ח התקופתי של חודש דצמבר 2014 הנאשם הגיש באיחור ניכר של 313 ימים ולכן על פניו, ברור שלא מדובר בהסדרה של החוב והסרת המחדל באופן מהיר, יעיל וסמוך ככל הניתן למועד ביצוע העבירה. אם לא די בכך, הדו"חות של שנת 2015 ו-2016 לא הוגשו באופן שיטתי ורציף. יוזכר, שכתב האישום הוגש רק בחודש ינואר 2017, היינו רשויות המס גילו אורך רוח כלפי הנאשם ולמרות חלוף הזמן הרב, הנאשם לא הסיר את המחדלים מושא כתב האישום.

19. לגבי התנאי השני, לפיו נסיבות ביצוע העבירות הן קלות יחסית, גם תנאי זה לא מתקיים. מדובר בסדרה של עבירות מאותו סוג שנמשכו על פני מספר שנים. "כמות" העבירות שבוצעו הופכת ל"איכות". יוזכר גם שהעבירה של אי הגשת דו"ח במועד היא עבירה נמשכת (ראו למשל: רע"פ 5906/12 **עזרא נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (9.9.2012) בדברי כבוד השופט שוהם) וככל שהעבירה נמשכת לזמן ארוך יותר, הדבר מוסיף נופך של חומרה לנסיבות ביצועה.

20. לסיכום, הנני קובע שלא נפל פגם כלשהו בשיקול הדעת המנהלי של התביעה בעת שהוחלט להגיש כנגד הנאשם כתב אישום ושלא להסתפק בקנס מנהלי לגביו. כמו כן, הנני קובע כי הוכחו כל העבירות שבכתב האישום, מעל לכל ספק סביר.

21. על כן, הנני מרשיע את הנאשם בביצוע 14 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 117 (א)(6) לחוק מס ערך מוסף.

ניתנה היום, י"ג שבט תשע"ח, 29 ינואר 2018, במעמד הצדדים.

עמוד 5

